

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.748 van 26 maart 1998
in de zaak A. 74.181/VII-15.456.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. VANAGT,
kantoor houdende te GENK,
Bochtlaan 12/8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 29 april 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van, eensdeels, de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 april 1997 tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en, anderdeels, van het bevel van de Minister van Binnenlandse Zaken van 28 april 1997 om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd J. DE COENE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 november 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. VANAGT, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat verzoekster op 22 oktober 1984 is gehuwd met H.; dat uit een aankomstverklaring van 24 september 1996 blijkt dat verzoekster op 21 september 1996 in België binnenkwam; dat zij in het bezit was van een XXX paspoort, afgegeven te B. op 13 maart 1995 en geldig tot 12 maart 2000, voorzien van een Schengen-visum, afgegeven op het Consulaat-generaal van België te C. op 10 september 1996, geldig 90 dagen

tussen 14 september 1996 en 29 december 1996; dat verzoekster op 20 november 1996 een aanvraag tot verblijf indiende op grond van artikel 9, derde lid, van de voormelde wet van 15 december 1980; dat op 11 april 1997 deze aanvraag door de Minister van Binnenlandse Zaken werd verworpen; dat de motivering van deze beslissing, de eerste thans bestreden maatregel, als volgt luidt :

"(...)

(x) Geen enkele aanvaardbare buitengewone omstandigheid werd ingeroepen om het niet afhalen van de machtiging tot voorlopig verblijf bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het land van herkomst of land van oorsprong te rechtvaardigen.

(x) De aangehaalde reden(en) (is) werden onvoldoende beschouwd : betrokkenen hebben geen recht op terugkeer (meer dan 5 jaar weggeweest). Uit het medisch attest blijkt niet dat er beroep kan gedaan worden op humanitaire redenen. Op te merken valt dat door de verwerping van onderhavig verzoek iedere nieuwe aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf ingediend bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire overheid niet onontvankelijk wordt beschouwd.

(...)" ;

dat op 28 april 1997 een bevel van de Minister van Binnenlandse Zaken om het grondgebied te verlaten aan verzoekster werd betekend; dat dit bevel, de tweede thans bestreden beslissing als volgt wordt gemotiveerd :

"(...)

- artikel 7, alinea 1-2° van de wet van 15 december 1980:
verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn.

(...)" ;

2. Over de grondvoorwaarden tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat het bestreden bevel betreft, dat verzoeksters enig middel zich niet richt tegen dit bevel doch enkel grieven bevat die de weigering van de verblijfsmachtiging betreffen; dat aldus wat dit bevel betreft, niet is voldaan aan de eerste van de door artikel 17 cumulatief opgelegde voorwaarden;

Overwegende, wat de eerste bestreden beslissing betreft, en de door voormeld artikel 17, opgelegde tweede voorwaarde, dat verzoekster in haar inleidende akte als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert wat volgt :

"Dat er daarenboven een zeer ernstig en moeilijk te herstellen nadeel aan te tonen valt voor het geval de bestreden beslissingen zouden tenuitvoer gebracht worden.

Dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen in de eerste plaats immers de gezondheidstoestand van de echtgenoot van verzoekster in het gedrang zouden brengen.

In de tweede plaats zou het in geval van tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onmogelijk gemaakt worden voor verzoekster en haar echtgenoot om tegemoet te komen aan hun kindervens.

Dat de vruchtbaarheidsbehandeling die verzoekster en haar echtgenoot noodzakelijkerwijze dienen te ondergaan teneinde kinderen te krijgen inderdaad noodzakelijkerwijze een verblijf in België vereist.";

Overwegende dat de schorsing van de bestreden weigering van verblijfsmachtiging de uitvoerbaarheid van het voormeld bevel om het grondgebied te verlaten niet zou verhinderen; dat het aangevoerd nadeel voortvloeit uit dat bevel; dat de schorsing bijgevolg het nadeel niet kan weren; dat het nadeel overigens te wijten is aan eigen toedoen van verzoekster die verkoos België binnen te komen met een visum voor negentig dagen en voorafgaandelijk in haar land van herkomst geen verzoek tot verblijfsmachtiging heeft ingediend; dat bijgevolg wat de eerste bestreden beslissing betreft, aan de tweede van de door artikel 17, cumulatief opgelegde voorwaarden niet is voldaan;

Overwegende dat dienvolgens wat de twee bestreden beslissingen betreft niet is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig maart 1900 achtennegentig, door :

de HH. D. VERBIEST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. VERBIEST.